

ninger har andre værdier end embedsmandsløsninger, og en accept fra arbejdsmarkedets parter af, at borgere har ret til at organisere sig, selv om deres løsninger ikke opfylder overenskomstmæssige krav.

Vi vil skabe handlemuligheder for ad hoc-grupper til løsning af konkrete, fælles problemer og opgaver i lokalsamfundet, f.eks. ungdomsproblemer, forureningsproblemer, børnepasning, manglende beskæftigelse osv.

I Det Radikale Venstre er vi tilfredse med, at der er sket meget, som ligger i tråd hermed, og vi kan altså støtte det forslag til vedtagelse, der er fremsat i dag.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Ligesom de andre partiers ordførere vil jeg gerne begynde med at takke CD som initiativtageren til denne debat. Jeg mener, det er væsentligt, at vi standser op og drøfter et frivilligt Danmark og også gerne prøver at perspektivere det lidt.

Hvis vi ser sådan historisk på det, så var det jo faktisk i forrige århundrede som følge af industrialiseringen og den nød, som også desværre fulgte visse steder i industrialiseringens fremvækst, at de frivillige organisationer voksede frem.

Og ser vi på, hvornår de frivillige organisationer havde deres glansperiode, kan vi se, at det især var i første halvdel af dette århundrede, de startede. De begyndte i forrige århundrede og voksede virkelig frem i dette århundrede, og vi kan sige, at meget af det, der senere blev en selvfølge i den offentlige sektor, ofte er vokset frem under inspiration af det frivillige arbejde.

Vi kunne også tage et område som ulandsindsatsen: Her var det jo også Mellempølseligt Samvirke, Ibis og diverse kirkelige missionselskaber, som var inspirationskilde for alt det, der senere voksede frem i Danidasammenhæng.

Det offentlige har ladet sig inspirere meget af denne indsats, omsorg, for det konkrete menneske. Og noget af det, der, mener jeg, er det positive og det gode ved vort velfærdssamfund, er, at vi har fået spændt et sikkerhedsnet ud, men det betyder jo ikke, at der så ikke længere er brug for det frivillige arbejde.

Jeg mener, at det frivillige Danmark i forskellige private organisationer struktureret på forskellig måde har noget at byde på i tillæg til det, den offentlige sektor kan yde. Det vil jeg samle i fem punkter.

Den menneskelige nærhed bibringer en livskvalitet, et velfærd, som det offentlige system sjældent i samme grad kan levere. Og i og med at forskellige organisationer er der på denne måde, er det en stadig inspirationskilde og udfordring for den offentlige sektor.

Det andet, jeg vil nævne, er: Igennem frivilligheden udnyttes få økonomiske ressourcer til gavn for mange. Det bærende element er med- og mellemmenneskeligt engagement, de brændende hjerter, ildsjælene, eller hvilket ord vi bruger. Det er efter min vurdering vigtigere end penge, selv om vi også bør drøfte økonomisk støtte. Og som nogle ordførere også har nævnt, er det jo meget apropos, at vi har denne mere idémæssige debat, samtidig med at vi sidder og skal formidle forskellige uddelinger.

Det tredje, jeg vil nævne er: Det frivillige Danmark kan lettere tilpasses lokale forhold end lovbestemte offentlige aktiviteter.

Det fjerde: Det frivillige Danmark lægger ansvar for samfundsopbygningen ned i mindre enheder, end det offentlige system har mulighed for. Det kan styrke deltagernes engagement.

Og det femte punkt: Det idébestemte, idealistiske engagement er et væsentligt brændstof i et samfunds opbygning. Det frivillige kendetegnes ofte ved at være stærkt idébetonet; det kan være religiøst, politisk, medmenneskeligt osv. Og i en massekultur, hvor ideologier, holdninger er på retræte, er det afgørende også for demokratiet at nære og udvikle idébestemt virksomhed, der i al forskellighed kan virke som sociale, politiske og åndelige pejlemærker, der i dagligdagen hjælper mennesker med at leve deres liv.

Det, som er vores opgave som politikere, er at lægge de bedst mulige rammer til rette, for at det frivillige engagement kan blomstre. Det betyder blandt andet på skatteområdet, at vi har skatteregler, der tilskynder og ikke spærrer for et engagement. Og der var jeg så glad for, at skatteministeren talte om, at man i givet fald kunne oprette en pulje, hvor skattelovene på skatteministerens område ikke helt kunne tilpasses et bestemt sigte. Det kan vi så drøfte lidt mere konkret.

Jeg tror nu også, det er vigtigt, at skattelovene i sig selv er så inciterende som overhovedet muligt, men der er jo ingen modsætning i det, og samtidig skal vi se på forskellige puljeløsninger. Der må vi som politikere stadig være optaget af på vore resortområder at få rammer-